

Warszawa, dnia 09 sierpnia 2022 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZOO.420.62.2021.MM.21

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, w związku z art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz 84 ust. 1 i ust. 1a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.), dalej ustawa ooś, po rozpatrzeniu odwołań [REDAKTOR] z dnia 30 października 2021 r. oraz [REDAKTOR] z dnia 4 listopada 2021 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 15 października 2021 r., znak: WOOŚ.420.18.1.2021.BK.92, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pod nazwą: *Zagospodarowanie odwiertu Zalesie 7 - KGZ Zalesie*:

1. uchylam pkt 1 decyzji w brzmieniu:

„Prace budowlane związane z realizacją przedsięwzięcia prowadzone będą wyłącznie w porze dziennej, tj. w godz. od 06.00 do 22.00. Ograniczenie takie, nie dotyczy konieczności prowadzenia robót wynikających z technologii już trwających prac, niepozwalającej na ich przerwanie.”

i w tym zakresie orzekam:

„Na etapie realizacji przedsięwzięcia:

- a) zabrania się prowadzenia prac budowlanych w porze nocnej w godzinach od 22.00 do 6.00 (poniedziałek – sobota) oraz w dni ustawowo wolne od pracy;
- b) dopuszcza się prowadzenie prac budowlanych w porze nocnej, które ze względów technicznych, technologicznych lub organizacyjnych wymagają zachowania ciągłości pracy, pod warunkiem zastosowania tymczasowych przenośnych ekranów akustycznych.”;

2. uchylam pkt 2 decyzji w brzmieniu:

„Zaplecza budowy, bazy techniczne, bazy materiałowe, place postojowe maszyn budowlanych i środków transportu oraz miejsca przechowywania odpadów, lokalizowane będą poza terenami zadrzewionymi, miejscami podmokłymi i miejscami, na których w okresie wiosennym stagnują wody roztopowe. Teren, na którym zlokalizowane będą zaplecza budowy,

miejsca przechowywania odpadów, materiałów budowlanych, itp. należy uszczelnić tak, aby uniemożliwić przedostanie się zanieczyszczeń do środowiska gruntowo-wodnego.”

i w tym zakresie orzekam:

„Na etapie realizacji przedsięwzięcia:

- a) zaplecze budowy należy zlokalizować poza terenami zadrzewionymi, terenami podmokłymi oraz terenami, na których w okresie wiosennym stagnują wody roztopowe;
- b) place budowy oraz zaplecze budowy należy wyposażyć w techniczne i chemiczne środki do usuwania lub neutralizacji zanieczyszczeń ropopochodnych; w przypadku wycieku substancji ropopochodnych należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
- c) materiały pędne oraz oleje i smary wykorzystywane na etapie realizacji przedsięwzięcia należy magazynować na terenie OZG Zalesie;
- d) materiały budowlane oraz substancje i preparaty stosowane na etapie realizacji przedsięwzięcia, z kart charakterystyki których wynika, że mogą stanowić zagrożenie dla wód lub dla gleby, należy magazynować na terenie OZG Zalesie;
- e) odpady niebezpieczne powstałe na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia należy magazynować na terenie OZG Zalesie.”;

3. uchylam pkt 3 decyzji w brzmieniu:

„Prace przygotowawcze związane ze zdjęciem wierzchniej warstwy gleby wraz z roślinnością zielną (poza terenami zabudowanymi), zostaną przeprowadzone poza głównym okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia. W przypadku konieczności wykonywania ww. prac w okresie lęgowym, prace te należy poprzedzić kontrolą ornitologa, pod kątem występowania chronionych gatunków zwierząt w okresie 1-3 dni przed planowanym terminem zdjęcia humusu. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków, prace należy wstrzymać do momentu opuszczenia danego terenu przez te zwierzęta lub do momentu uzyskania stosownych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do chronionych gatunków.”

i w tym zakresie orzekam:

„Prace przygotowawcze związane ze zdjęciem wierzchniej warstwy gleby wraz z roślinnością zielną (poza terenami zabudowanymi) należy przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października. W przypadku konieczności wykonania prac przygotowawczych w okresie lęgowym, prace te należy poprzedzić kontrolą ornitologa, pod kątem występowania chronionych gatunków ptaków, w okresie od 1 do 3 dni przed planowanym terminem ich wykonania. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków, prace przygotowawcze należy wstrzymać do momentu opuszczenia danego terenu przez te zwierzęta, potwierdzonego przez ornitologa, lub do momentu uzyskania stosownych zezwoleń na odstępstwa od zakazów zawartych w obowiązujących przepisach.”;

4. uchylam pkt 4 decyzji w brzmieniu:

„Wycinka krzewów oraz ewentualna wycinka drzew wykonana zostanie poza okresem wzmożonej aktywności fauny, w tym poza głównym okresem lęgowym ptaków, tj. poza 1 marca - 31 sierpnia. W przypadku konieczności dokonania wycinki w ww. okresie lęgowym,

możliwe jest wykonanie prac jedynie w przypadku potwierdzenia przez ornitologa (obserwacje powinny się odbyć w okresie 1-3 dni przed terminem planowanej wycinki), iż dane drzewo/krzew nie jest wykorzystywane przez ptaki jako miejsce gniazdowania, jak również, że jego wycinka nie będzie stanowiła zagrożenia dla innych gniazdujących w sąsiedztwie ptaków. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków, wycinkę należy wstrzymać do momentu wyprowadzenia lęgów przez te gatunki lub do momentu uzyskania stosowanych zezwoleń na odstępstwa od zakazów obowiązujących, w stosunku do chronionych gatunków ptaków.”

i w tym zakresie orzekam:

„Wycinkę krzewów należy przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października. W przypadku konieczności dokonania wycinki w okresie lęgowym, wycinkę należy poprzedzić kontrolą ornitologa, w okresie od 1 do 3 dni przed planowanym terminem wycinki, pod kątem wykorzystywania krzewów przez ptaki jako miejsc gniazdowania oraz zagrożenia dla innych gniazdujących w sąsiedztwie ptaków. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków ptaków, wycinkę należy wstrzymać do momentu wyprowadzenia lęgów, potwierdzonego przez ornitologa, lub do momentu uzyskania odstępstwa od zakazów zawartych w obowiązujących przepisach.”;

5. uchylam pkt 5 decyzji w brzmieniu:

„Wykopy, zagłębienia terenu i tym podobne obiekty niezasypane/niezagospodarowane w danym dniu roboczym, mogące stanowić pułapkę dla drobnych i średnich zwierząt, należy odpowiednio zabezpieczyć, np. szczelnie przykryć siatką o drobnych oczkach po każdym zakończonym dniu pracy. Codziennie rano, przed rozpoczęciem robót, a następnie bezpośrednio przed zasypaniem wykopów i zagłębień terenowych powstałych w trakcie prac, należy sprawdzić, czy nie zostały w nich uwięzione zwierzęta. W przypadku takiego stwierdzenia należy je niezwłocznie odłowić i przenieść poza teren realizacji przedsięwzięcia w odpowiednie siedlisko.”

i w tym zakresie orzekam:

„Po zakończeniu prac roboczych w danym dniu, należy zabezpieczyć wykopy przez przykrycie ich siatką o drobnych oczkach. Przed rozpoczęciem prac w dniu następnym, a także bezpośrednio przed zasypaniem wykopów, wykopy należy skontrolować, czy nie zostały w nich uwięzione zwierzęta. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, należy je niezwłocznie odłowić i przenieść poza teren realizacji przedsięwzięcia.”;

6. uchylam pkt 6 decyzji w brzmieniu:

„Drzewa i krzewy nieprzeznaczone do wycinki (wraz ze strefą korzeniową) znajdujące się w najbliższym otoczeniu przedsięwzięcia zostaną zabezpieczone na etapie realizacji robót. W tym celu należy osłaniać pnie drzew narażone na kolizję ze sprzętem mechanicznym, za pomocą desek lub płyt, a w przypadku krzewów zastosować wygradzenia. W miejscach zbliżeń wykopów do istniejących drzew wykopy będą szalowane i zostaną zastosowane ekrany korzeniowe. Po zakończeniu robót zostanie wykonany demontaż zabezpieczeń drzew i krzewów.”

i w tym zakresie orzekam:

„Drzewa i krzewy znajdujące się w rejonie zaplecza budowy oraz w zasięgu prac i niepodlegające usunięciu należy zabezpieczyć na czas prowadzenia robót przed przypadkowym uszkodzeniem w następujący sposób:

- a) należy wyznaczyć nienaruszalną strefę ochrony drzewa (NSOD), która obejmuje teren wokół drzewa w odległości wyznaczonej od pnia równej dwukrotności obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 1,3 m lub u nasady korony drzewa, jeżeli korona osadzona jest poniżej wysokości 1,3 m. W przypadku drzew wielopniowych zasięg NSOD należy wyznaczyć na podstawie obwodu najgrubszego pnia. W strefie tej niedopuszczalna jest jakakolwiek ingerencja w system korzeniowy drzew;
- b) należy wyznaczyć strefę ochrony drzew (SOD), która obejmuje obszar wyznaczony przez rzut korony, powiększony o bufor 1-2 m, w przypadku krzewów obszar ten powinien zostać wyznaczony na minimum 0,5 m od zewnętrznych gałęzi rośliny. Optymalnym zabezpieczeniem strefy jest tymczasowe wyгородzenie lub oznaczenie taśmą i wyłączenie tego terenu z obszaru wszelkich działań;
- c) w strefach ochrony drzew (SOD) zabrania się nasypywania warstw gleby, składowania materiałów budowlanych i odpadów oraz postojów i poruszania się ciężkim sprzętem budowlanym;
- d) w przypadku braku możliwości wyгородzenia strefy ochronnej drzewa (SOD) lub gdy wyгородzenie nie zabezpieczy w sposób wystarczający pnia przed uszkodzeniem, należy zastosować osłonę w postaci drewnianych listew, tkanin jutowych, grubych mat słomianych lub trzcinowych w sposób osłaniający dookoła całą powierzchnię pnia, bez użycia gwoździ. Nie należy opierać dolnej części wyгородzenia bezpośrednio na nabiegach korzeniowych, a oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza;
- e) w przypadku konieczności wykonania wykopów w strefie ochrony drzewa (SOD), prace należy prowadzić ręcznie lub niewielkimi koparkami, odkryte korzenie należy zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew należy zasypać niezwłocznie po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć odsłonięte korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu;
- f) w warunkach grożących przesuszeniem korzeni (tj. podczas bezdeszczowej i upalnej pogody, gdy temperatura otoczenia przekracza 30 stopni Celsjusza) drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności;
- g) przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie i miażdżenie systemów korzeniowych, nie należy także uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;
- h) nie należy obsypywać ziemią pni drzew powyżej wysokości 0,2 m ponad pierwotny poziom terenu i krzewów powyżej wysokości 0,1 m ponad pierwotny poziom terenu.

Po zakończeniu prac zabezpieczenia należy zdemontować.”;

7. uchylam pkt 7 decyzji w brzmieniu:

„Przekroczenie ciekłu bez nazwy gazociągiem i metanolociągiem, realizowane będzie metodą bezwykopową bez naruszania dna i skarp brzegowych np. metodą przewiertu sterowanego.”

i w tym zakresie orzekam:

„Przekroczenie gazociągiem i metanolociągiem ciekłu zlokalizowanego na działce ewidencyjnej numer 781, obręb Zwiężczyca, gm. m. Rzeszów (ciek nr 1443044) należy zrealizować metodą bezwykopową, bez naruszania dna i skarp brzegowych, np. metodą przewiertu sterowanego.”;

8. uchylam pkt 8 decyzji w brzmieniu:

„Po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia należy usunąć wszelkie pozostałe po budowie zanieczyszczenia i niewykorzystane materiały, a następnie przeprowadzić uporządkowanie terenów. Należy zapewnić możliwość uruchomienia procesów życia biologicznego na terenach o naruszonej strukturze. Nadmiar mas ziemnych powinien być usunięty z miejsc czasowego magazynowania, a teren uprzątnięty, aby zapobiec spontanicznemu rozwojowi roślinności gatunków inwazyjnych łatwo zajmujących odkryte powierzchnie.”

i w tym zakresie orzekam:

„Po zakończeniu prac budowlanych w miejscu wykonanych wykopów należy odtworzyć wierzchnią, żyzną warstwę gleby.”;

9. uchylam pkt 9 decyzji w brzmieniu:

„Kontrolowany upust gazu na odwiercie podczas jego eksploatacji, realizowany będzie wyłącznie w sytuacjach awaryjnych lub przy remontach, wyłącznie w porze dziennej (tj. pomiędzy godzinami 06.00 - 22.00).”

i w tym zakresie orzekam:

„Zabrania się przeprowadzania kontrolowanego upustu gazu na odwiercie w porze nocnej w godzinach od 22.00 do 6.00 (poniedziałek – sobota) oraz w dni ustawowo wolne od pracy.”;

10. w pozostałej części utrzymuję decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 15 października 2021 r. RDOŚ w Rzeszowie, w związku z wnioskiem Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. z dnia 15 stycznia 2021 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 84 ust. 1 i ust. 1a ustawy ooś, stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pod nazwą: *Zagospodarowanie odwiertu Zalesie 7 - KGZ Zalesie*, określił warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia oraz wymagania dotyczące ochrony środowiska, a także nałożył obowiązek podjęcia działań mających na celu unikanie, zapobieganie i ograniczanie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Odwołania od powyższej decyzji wnieśli [REDAKTOWANE] - pismem z dnia 30 października 2021 r. oraz [REDAKTOWANE] – pismem z dnia 4 listopada 2021 r.

Zarzuty podniesione w odwołaniu [REDAKTOWANE] dotyczą m.in. przedłożonego pełnomocnictwa inwestora, braku skutecznego zawiadomienia o prowadzonym postępowaniu, kompletności i wiarygodności złożonej dokumentacji, pominięcia przez RDOŚ w Rzeszowie

stanowiska Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Rzeszowie. Skarżący wskazał na możliwość wystąpienia katastrofy budowlanej. Zdaniem Skarżącego RDOŚ w Rzeszowie pominął zagadnienie oddziaływania przedsięwzięcia w zakresie emisji zanieczyszczeń pyłowych do powietrza, oddziaływać na klimat akustyczny, jak również niedostatecznie wyjaśnił kwestię odprowadzania wód opadowych i roztopowych do gruntu. Dodatkowo [REDAKTOR] zarzucił RDOŚ w Rzeszowie stosowanie „nieokreślonych i niewyjaśnionych” pojęć.

Jednocześnie [REDAKTOR] w odwołaniu zawniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów zgromadzonych przez Prezydenta Miasta Rzeszowa, Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji oraz Miejski Zarząd Dróg, z decyzji i opinii dotyczących KGZ Zalesie, wydanych przez urzędy górnicze, jak również z akt administracyjnych w sprawie zakończonej wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, sygn. akt. II SA/Rz 61/21. Ponadto Skarżący wniósł o powołanie biegłego w sprawie oraz o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej, celem wyjaśnienia istniejących wątpliwości i ustalenia stanu faktycznego.

[REDAKTOR] w odwołaniu zarzuciła RDOŚ w Rzeszowie brak wnikliwego rozważenia zgromadzonego materiału dowodowego, w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia, dalej KIP, wraz z uzupełnieniami i wyjaśnieniami inwestora. Zdaniem Skarżącej decyzja RDOŚ w Rzeszowie wydana została w oparciu o niekompletną dokumentację. [REDAKTOR] wskazała, że w dokumentacji brak było istotnych informacji, jak np. aktualnych map z zaznaczonym przebiegiem cieku, do którego RDOŚ w Rzeszowie odniósł się w punkcie 7 zaskarżonej decyzji, opisu stanu technicznego istniejącego odwiertu Zalesie-7, wyników badań składu wydobywanego płynu złożowego, planu rekultywacji po zakończeniu działalności kopalni, wyników badań gruntu w zakresie możliwości powstania uprzedniego zanieczyszczenia w obrębie odwiertu Zalesie-7 oraz informacji o substancjach, które będą transportowane wykonanymi instalacjami. Skarżąca zarzuciła RDOŚ w Rzeszowie brak oceny częstotliwości przekroczenia norm hałasu w sytuacji prowadzenia kontrolowanego upustu gazu, a także brak uwzględnienia stanowiska Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Rzeszowie. Ponadto zdaniem Skarżącej, organ I instancji niesłusznie przyjął, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie należy do zakładów o zwiększonym ryzyku, pomimo zlokalizowania go w obrębie Miasta Rzeszowa, jak również że planowana inwestycja będzie realizowana w oparciu o art. 38 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 700), dalej ustawa o inwestycjach w zakresie terminalu. Skarżąca uważa, że niewystarczające jest ustalenie przez organ I instancji numerów ewidencyjnych działek, na których będzie zlokalizowana inwestycja, bez dokładnego wskazania jej obszaru. Zdaniem Skarżącej organ I instancji nie wskazał podstawy ustalenia skali przedsięwzięcia ani nie dokonał oceny możliwego wpływu infrastruktury przedsięwzięcia na środowisko.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

Jak wynika z art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 127 ust. 3 ustawy ooś, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji regionalnego dyrektora ochrony środowiska jest GDOŚ.

Odwołujący są stronami postępowania, bowiem z akt sprawy wynika, iż są właścicielami nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o

którym mowa w art. 74 ust. 3a ustawy ooś, tj. działek ewidencyjnych o numerach 780/2, 1080/5 oraz 1080/6 w obrębie 211 Zwięczyca w Rzeszowie.

Odwołania zostały wniesione w terminie przewidzianym w art. 129 § 2 Kpa. Zaskarżona decyzja została doręczona stronom poprzez publiczne obwieszczenie wystosowane w trybie art. 49 § 1 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś. Obwieszczenie RDOŚ w Rzeszowie z dnia 15 października 2021 r., znak: WOOŚ.420.18.1.2021.BK.93, informujące strony o wydaniu decyzji, zostało upublicznione w dniu 20 października 2021 r. na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Rzeszowie oraz w dniu 19 października 2021 r. na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Rzeszowa. Zatem termin na wniesienie odwołania upłynął z końcem 17 listopada 2021 r. [REDAKTOR] wniósł odwołanie w dniu 30 października 2021 r., natomiast [REDAKTOR] – 4 listopada 2021 r.

Planowane zamierzenie inwestycyjne obejmuje realizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), polegających na:

- 1) wydobywaniu ze złoża gazu ziemnego metodą otworów wiertniczych z odwiertu Zalesie – 7 w ilości 43 500 m³/dobę – § 3 ust. 1 pkt 41 lit. a rozporządzenia;
- 2) budowie gazociągu DN50, PN 16 MPa, o długości do 1200 m wraz z przebudową i modernizacją istniejącego węzła redukcyjno-pomiarowego na terenie OZG Zalesie – § 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia;
- 3) budowie metanociągu DN15 o długości do 1200 m – § 3 ust. 1 pkt 30 lit. c rozporządzenia,

tym samym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś, wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j w związku z ust. 1a ustawy ooś organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla powyższych przedsięwzięć jest RDOŚ w Rzeszowie.

W toku prowadzonego postępowania GDOŚ ustalił, że dołączone do wniosku PGNiG S.A. z dnia 15 stycznia 2021 r. kopie map nie spełniają wymogów określonych w § 36 ust. 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. poz. 1390). RDOŚ w Rzeszowie nie uzupełnił powyższych braków, naruszając tym samym przepisy postępowania, w tym art. 7 i art. 77 Kpa, jednakże naruszenie to nie miało istotnego wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Z uwagi na powyższe GDOŚ, mając kompetencje do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego w związku z art. 136 Kpa, wezwał PGNiG S.A. do uzupełnienia wniosku w tym zakresie. Dokumenty te PGNiG S.A. uzupełniło przy piśmie z dnia 27 maja 2022 r.

Niezasadny jest natomiast zarzut braku pełnomocnictwa dla Pawła Fica (Zastępcy Dyrektora Inwestycji Górniczych Oddziału Geologii i Eksploatacji PGNiG S.A w Warszawie), który upoważnił [REDAKTOR] do reprezentowania PGNiG S.A., bowiem dokument ten został przedłożony przez Inwestora przy piśmie z dnia 8 lutego 2021 r. Zatem ze zgromadzonych przez

RDOŚ w Rzeszowie dokumentów wynikało umocowanie [REDAKTOWANE] do działania w imieniu PGNiG S.A.

Jak wynika z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie jest obligatoryjne. Ocena taka jest przeprowadzana wówczas, gdy obowiązek jej przeprowadzenia zostanie stwierdzony przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 63 ust. 1 tej ustawy. Stwierdzając obowiązek oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, organ uwzględnia łącznie kryteria wskazane w powyższym przepisie, obejmujące rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, jego usytuowanie oraz rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia.

Przedsięwzięcie obejmuje budowę napowierzchniowego wyposażenia odwiertu Zalesie-7, składającego się z orurowania głowicy odwiertu, kolumny wydmuchowej z zaworem odcinającym i regulacyjnym DN25, PN 160, armatury odcinającej i pomiarowej, uziemienia instalacji przy odwiercie, punktów wtrysku metanolu bezpośrednio do głowicy oraz do gazociągu DN50, przy których zostaną zabudowane zawór zwrotny, kulkowy i iglicowy oraz filtr metanolu. Ponadto planowana jest budowa gazociągu przesyłowego wysokiego ciśnienia DN50 oraz rurociągu metanolu DN15 o długości ok. 1200 m każdy. Projektowane rurociągi zostaną ułożone w jednym wykopie (równoległe względem siebie z zachowaniem minimalnej odległości wynoszącej ok. 20 cm), na głębokości ok. 1,1-1,4 m p.p.t. Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie na działkach o nr ew. 1079, 1080/5, 1080/6, 1119 w obrębie 210 oraz nr ew. 1387, 1383, 1080/44, 1080/96 (dr), 787, 776/4, 786, 785, 784, 783, 782, 781, 780/2, 780/4, 1080/34, 1080/35, 1361/3, 1361/4, 1361/7, 1360/1, 1361/5 w obrębie 211 na terenie m. Rzeszów. Łączna powierzchnia terenu zajmowanego przez planowane do wykonania rurociągi, instalacje i urządzenia naziemne na terenie odwiertu Zalesie-7 i OZG Zalesie wyniesie około 4052 m². Lokalizacja zaplecza budowy została doprecyzowana przez GDOŚ w zreformowanym warunku zawartym w punkcie 2 niniejszej decyzji.

Trasa projektowanych rurociągów (gazociągu i metanolociągu) wymagać będzie przekroczenia drogi gminnej, cieku wodnego bez nazwy nr 1443044 oraz rowu otwartego na działce 1080/6. Posadowienie rurociągów prowadzone będzie metodą wykopową oraz, przy przekraczaniu drogi gminnej oraz cieku 1443044, metodą bezwykopową – punkt 7 niniejszej decyzji.

Gazociąg przesyłowy od odwiertu Zalesie-7 zostanie włączony do węzła redukcyjno-pomiarowego Z-21, natomiast rurociąg metanolu od głowicy odwiertu Zalesie7 do istniejącego metanolociągu. W ramach realizacji przedsięwzięcia przeprowadzone zostaną prace montażowe, związane z przebudową, modernizacją i wymianą instalacji na terenie funkcjonującego Ośrodka Zbioru Gazu, stanowiącego część Kopalni Gazu Ziemnego Zalesie. Planowane jest także zainstalowanie na terenie strefy przyodwiertowej masztu z kamerą i panelem fotowoltaicznym, wiatrakiem i akumulatorem oraz budowa światłowodu.

Zakres przewidywanych prac nie będzie ingerował w funkcjonowanie istniejącej kopalni, na skutek realizacji przedsięwzięcia zmieni się jedynie ilość wydobywanego gazu. Zgodnie z informacją wskazaną w KIP, włączenie do eksploatacji istniejącego odwiertu Zalesie-7 umożliwi

efektywniejsze wydobycie gazu ze złoża, co pozwoli na zwiększenie maksymalnego rocznego wydobycia gazu o około 43500 m³/dobę.

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, zgodnie z informacjami zawartymi w przedłożonej dokumentacji, nie wpłynie znacząco na stopień różnorodności biologicznej terenu, na którym planowane są prace. Eksploatacja wykonanej instalacji pozwoli na wydobycie zasobu naturalnego jakim jest gaz ziemny i przekazanie go do ekspedycji. Na etapie realizacji przedsięwzięcia wymagać będzie wykorzystania materiałów budowlanych oraz dostarczenia paliw dla używanego sprzętu.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia będzie miała miejsce emisja hałasu, wynikająca z pracy maszyn budowlanych i pojazdów niezbędnych do wykonania planowanych prac. Ze względu na niewielki zakres prac emisja ta będzie miała charakter krótkotrwały, ograniczony do miejsca realizacji przedsięwzięcia, a uciążliwości z nią związane ustaną wraz z zakończeniem prac budowlanych. W celu minimalizacji możliwego oddziaływania powyższych prac na środowisko GDOŚ zmodyfikował warunek zawarty w punkcie 1 decyzji RDOŚ w Rzeszowie, wyłączając możliwość prowadzenia prac w dni ustawowo wolne od pracy. W przypadku prowadzenia prac w godzinach nocnych, ze względu na konieczność zachowania ciągłości prowadzonych prac, Inwestor został zobowiązany do zastosowania tymczasowych przenośnych ekranów akustycznych. Z kolei na etapie eksploatacji przedsięwzięcia źródłem hałasu będzie proces redukcji ciśnienia gazu, odbywający się całą dobę na węźle redukcyjno-pomiarowym. Emisja ta będzie jednak nieznaczna i nie wpłynie na pogorszenie się klimatu akustycznego w rejonie przedsięwzięcia, nie będzie także stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi, ponieważ nie zostaną przekroczone wartości dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach chronionych pod względem akustycznym.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, w rejonie projektowanej inwestycji znaczną część stanowią tereny niezabudowane, dla których nie obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Najbliższe tereny chronione pod względem akustycznym to tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego. Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dopuszczalne wartości poziomu hałasu wynoszą w porze dnia $L_{Aeq,D}$ 50 dB(A) i w porze nocy $L_{Aeq,N}$ 40 dB(A), z kolei dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego wynoszą one odpowiednio $L_{Aeq,D}$ 55 dB(A) w porze dnia i $L_{Aeq,N}$ 45 dB(A) w porze nocy. Jak wynika z dokumentacji, emisja hałasu w fazie realizacji przedsięwzięcia spowodowana będzie prowadzonymi robotami budowlano-montażowymi. Minimalizacja uciążliwości akustycznej wywołanej ww. robotami polegać będzie na uprzednim uzgodnieniu terminu prowadzenia prac oraz wykorzystaniu przenośnych ekranów akustycznych. Z kolei na etapie eksploatacji przedsięwzięcia źródłem hałasu będzie proces redukcji ciśnienia gazu, odbywający się całą dobę na węźle redukcyjno-pomiarowym, zlokalizowanym w odległości ok. 75 m od terenów zabudowy mieszkaniowej. Jak wynika z informacji wskazanych na stronie 27 KIP oraz na stronie 11 uzupełnienia KIP przedłożonego przy piśmie z dnia 8 lutego 2021 r., u źródła

poziom emisji dźwięku wyniesie ok. 60 dB, natomiast od projektowanego węzła do terenów zabudowy mieszkaniowej dotrze dźwięk na poziomie ok. 23 dB. Zatem dopuszczalne wartości poziomu hałasu, zarówno w porze dnia, jak i w porze nocy nie zostaną przekroczone. Dodatkowo na terenie granic Ośrodka Zbioru Gazu i przy najbliższych zabudowaniach chronionych akustycznie, okresowo prowadzone są pomiary hałasu, których wyniki zostały dołączone do dokumentacji. Z pomiarów tych nie wynikają przekroczenia obowiązujących norm hałasu w środowisku.

Tutejszy organ nie podziela zarzutu, że RDOŚ w Rzeszowie pominął zagadnienie oddziaływania przedsięwzięcia na klimat akustyczny. Kwestia ta została przeanalizowana przez organ I instancji, co znalazło swoje uzasadnienie na stronach 14 i 15 zaskarżonej decyzji. RDOŚ w Rzeszowie w istocie nie odniósł się do wartości poziomu hałasu wynikających z krótkotrwałych oddziaływań, związanych ze sporadycznymi upustami gazu (np. odpowietrzaniem instalacji podczas awarii bądź prac remontowych), jednakże jest to bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, bowiem oddziaływania te będą oddziaływaniami incydentalnymi i krótkotrwałymi. Jak wynika z informacji przedłożonych przez Inwestora, częstotliwość odpowietrzania oszacowano na około raz na dwa lata, zaś proces ten będzie trwał do 5 minut (str. 6 uzupełnienia KIP przedłożonego przy piśmie z dnia 13 maja 2021 r., znak: KIP/04/2021). O możliwości wystąpienia uciążliwości akustycznej wywołanej ww. upustami gazu mieszkańcy okolicznych zabudowań zostaną uprzednio powiadomieni. Biorąc powyższe pod uwagę, RDOŚ w Rzeszowie słusznie wskazał, że planowane przedsięwzięcie nie wpłynie na pogorszenie się klimatu akustycznego w jego rejonie i nie będzie powodować przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach chronionych pod względem akustycznym, spełniając tym samym wymagania rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

W trakcie robót zastosowane zostaną procedury gwarantujące zminimalizowanie ryzyka wystąpienia poważnej awarii, katastrofy naturalnej lub budowlanej. Dodatkowo w fazie realizacji praca instalacji będzie całodobowo monitorowana, co umożliwi szybką reakcję na wypadek wystąpienia awarii. Po zakończeniu prac przeprowadzane będą okresowe kontrole stanu technicznego rurociągów i urządzeń, co zmniejszy ryzyko powstania wybuchów i pożarów. Zachowana zostanie strefa bezpiecznej odległości (50 m) od urządzeń związanych z wydobywaniem gazu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (Dz. U. poz. 812). Instalacja będzie spełniała wymogi rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 640) poprzez wyznaczenie strefy kontrolowanej gazociągów, której szerokość wyniesie 4 m (po 2 metry od osi gazociągu).

Zarzuty wniesione przez Skarżących dotyczące możliwości wystąpienia awarii urządzeń służących do realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia oraz przyjęcia przez organ I instancji, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie należy do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia

poważnej awarii przemysłowej, pomimo zlokalizowania go w obrębie Miasta Rzeszowa, nie zasługują na uwzględnienie. Należy wskazać, że o powyższej kwalifikacji przedsięwzięcia nie decyduje jego lokalizacja, lecz rodzaj i ilość znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, co wynika z treści rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (poz. 138). Z informacji przedstawionych w KIP nie wynika, aby na terenie zakładu występowały substancje określone w załączniku do ww. rozporządzenia w ilościach powodujących zakwalifikowanie przedsięwzięcia do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Planowane przedsięwzięcie obejmuje zagospodarowanie odwiertu Zalesie-7, w ramach przedmiotowego zamierzenia nie będą prowadzone prace przy odwiercie Zalesie-9. Zatem wskazania [REDAKTOWANE] w kontekście możliwości wystąpienia rozszczelnienia układu związanego z odwiertem Zalesie-9 nie dotyczą przedmiotowej sprawy. W odniesieniu do powyższego nie znajduje zatem uzasadnienia zarzut, jakoby niedostatecznie przeanalizowano zagadnienie odgazowywania instalacji.

Informacje zawarte w rozdziale 15 KIP wskazują, że na etapie realizacji i likwidacji przedsięwzięcia wytwarzane będą odpady inne niż niebezpieczne; zagospodarowanie tych odpadów nie będzie stwarzało zagrożenia dla środowiska, tym samym nie wymaga zastosowania dodatkowych działań minimalizujących. Na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia będą powstawały również w niewielkich ilościach odpady niebezpieczne o kodach 15 02 02 i 15 01 10. Odpady te będą zabezpieczane i składowane w istniejącym magazynie na terenie OZG Zalesie, w sposób zapobiegający ich rozprzestrzenianiu się w środowisku – punkt 2 lit. e niniejszej decyzji, a następnie odbierane przez odpowiednie podmioty posiadające wymagane prawem zezwolenia.

Planowane przedsięwzięcie zostanie zlokalizowane na obszarze, który nie jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Teren, na którym planowana jest inwestycja, leży poza obszarami górskimi i leśnymi, a także poza obszarami wybrzeży. Na ww. terenie brak jest krajobrazu mającego znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne. Przedsięwzięcie zostanie zlokalizowane poza obszarowymi formami ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916). Najbliższy taki obszar usytuowany jest w odległości około 230 m od planowanej inwestycji i jest nim obszar Natura 2000 – obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Wisłok Środkowy z Dopływami PLH180030.

Z informacji przedstawionych w treści uzupełnienia KIP z dnia 8 lutego 2021 r., znak: KIP/03/2021, wynika, że na terenie przedsięwzięcia nie występują gatunki roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową. Należy jednak zauważyć, że nie zwalnia to Inwestora z konieczności uzyskania odpowiedniego zezwolenia na derogację w zakresie ochrony gatunkowej, wynikającej z przepisów ustawy o ochronie przyrody, w przypadku zdiagnozowania ich obecności na etapie realizacji inwestycji. Ponadto w decyzji zostały nałożone warunki nakazujące wykonywanie prac polegających na zdjęciu wierzchniej warstwy humusu i wycince roślinności poza

okresem lęgowym ptaków (punkty 3 i 4 niniejszej decyzji), w celu ochrony ptaków mogących znajdować się na terenie planowanego przedsięwzięcia. W punkcie 5 niniejszej decyzji GDOŚ nałożył natomiast obowiązek zabezpieczenia wykopów pod kątem możliwości uwięzienia w nich zwierząt. Dla ochrony małych zwierząt wykopy zostaną zabezpieczone poprzez przykrycie siatką o drobnych oczkach. Wykopy będą codziennie, przed rozpoczęciem prac, kontrolowane pod kątem obecności w nich zwierząt. Ewentualne uwięzione osobniki będą odławiane i przenoszone poza teren realizacji przedsięwzięcia.

Teren, na którym planowane jest przedsięwzięcie, nie jest zlokalizowany na obszarach, na których zostały przekroczone standardy jakości środowiska lub dla których istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia. Przedsięwzięcie przebiegać będzie w pobliżu istniejących zabudowań mieszkalnych i użytków rolnych. Teren, na którym planowana jest inwestycja, nie przylega bezpośrednio do jezior, w zasięgu oddziaływania inwestycji nie znajdują się także uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej.

Ponadto teren planowanego przedsięwzięcia zlokalizowany jest w obrębie zlewni jednolitej części wód powierzchniowych, dalej JCWP, „Zbiornik Rzeszów” o kodzie PLRW20000226579 oraz w obrębie jednolitej części wód podziemnych, dalej JCWPd, PLGW2000153. Zlewnia ww. JCWP została zaliczona do obszarów przeznaczonych do ochrony przedmiotu ochrony zależnego od wód, tj. obszaru Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami, a celem środowiskowym jest możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku ciekła istotnego Zbiornik Rzeszów. Teren zamierzonego przedsięwzięcia nie obejmuje obszarów głównych zbiorników wód podziemnych, ustanowionych stref ochronnych wyznaczonych dla ujęć wód podziemnych i powierzchniowych oraz ustanowionych dla nich stref ochronnych ani obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Podczas realizacji inwestycji oraz jej eksploatacji nie przewiduje się negatywnego wpływu na wody powierzchniowe oraz podziemne. Pismem z dnia 12 lipca 2021 r., znak: RZ.ZZŚ.1.435.97.2021.KŚ, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Zarząd Zlewni w Krośnie wyraził opinię o braku negatywnego wpływu planowanej inwestycji na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, oraz stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji.

W celu minimalizacji oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne na etapie jego realizacji, w punkcie 2 niniejszej decyzji GDOŚ określił warunki lokalizacji zaplecza budowy (baz techniczno-materiałowych, miejsc magazynowania odpadów) oraz magazynowania środków materialnych i odpadów niebezpiecznych, które mogą stanowić zagrożenie dla wód i dla gleby.

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje pogorszenia stanu środowiska gruntowo-wodnego. Wykonanie szczelnej (hermetycznej) instalacji i rurociągów nie spowoduje emisji substancji szkodliwych do wód powierzchniowych i gruntowych. Wody opadowe i roztopowe z naziemnych elementów instalacji i utwardzonego terenu będą naturalnie infiltrowały do gruntu.

Zgodnie z przedłożoną przez Inwestora dokumentacją rurociągi położone zostaną na głębokości około 1,1-1,4 m p.p.t., natomiast zwierciadło wód podziemnych występuje w tej okolicy na głębokości około 3-3,5 m p.p.t. Przebieg trasy projektowanych rurociągów koliduje z ciekim bez nazwy nr 1443044 w jego kilometrze 0+046. Przekroczenie cieką zostanie wykonane metodą bezwykopową, bez naruszenia dna i skarp. Komory przewiertowe (początkowa i końcowa) znajdować się będą w bezpiecznej odległości od skarpu cieką. Minimalna głębokość posadowienia rurociągów względem dna cieką wodnego wyniesie 1 m, co wynika z warunków technicznych przekroczenia, wydanych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Krośnie.

Planowane przedsięwzięcie nie doprowadzi do zmian w zakresie infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu, gdyż utwardzenie strefy przyodwiertowej zostanie wykonane z kruszywa. Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje również braku możliwości migracji organizmów wodnych w obszarze Natura 2000 Wisłok Środkowy z Dopływami. Zgodnie bowiem z tymczasowymi celami działań ochronnych dla tego obszaru (załącznik do obwieszczenia RDOŚ w Rzeszowie z dnia 28 grudnia 2021 roku, znak: WPN.6323.47.2021.DD.2), dla organizmów wodnych ważne są takie elementy jak: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta oraz ciągłość cieką. Przedmiotowe przedsięwzięcie ze względu na swój charakter i usytuowanie nie będzie ingerować w powyższe elementy oraz w integralność i spójność omawianego obszaru chronionego.

Zasięg oddziaływania przedsięwzięcia ograniczy się do najbliższego otoczenia miejsca jego realizacji. Podczas realizacji inwestycji wystąpi emisja substancji zanieczyszczających do powietrza oraz emisja hałasu. Emisja zanieczyszczeń w fazie realizacji przedsięwzięcia będzie miała miejsce podczas pracy sprzętu budowlanego, napędzanego silnikami spalinowymi, a także przy pracach spawalniczych, będzie to jednak emisja nieznaczna. Uciążliwości związane z etapem realizacji będą miały charakter krótkotrwały, odwracalny i ustaną wraz z chwilą jego zakończenia, nie spowodują trwałego, znaczącego pogorszenia się stanu środowiska. W celu zminimalizowania oddziaływań na środowisko, mogących wystąpić w fazie realizacji przedsięwzięcia, organ odwoławczy, korzystając ze swoich kompetencji, zmodyfikował warunki zawarte w punkcie 1 decyzji RDOŚ w Rzeszowie. Prace związane z realizacją zadania z wykorzystaniem sprzętu ciężkiego prowadzone będą wyłącznie w porze dziennej (tj. w godz. od 06:00 do 22:00), z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy. Powyższe ograniczenie nie dotyczy robót, których technologia nie pozwala na ich przerwanie, pod warunkiem zastosowania tymczasowych przenośnych ekranów akustycznych.

Z kolei w fazie eksploatacji przedsięwzięcie będzie generować minimalną emisję zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego, spowodowaną odgazowywaniem instalacji oraz aparatów technologicznych. Będą to krótkotrwałe zrzuty realizowane podczas przeglądów instalacji oraz w sytuacjach awaryjnych lub remontowych, niewystępujących podczas normalnej pracy instalacji. W celu zminimalizowania możliwych oddziaływań na środowisko, wynikających z eksploatacji przedsięwzięcia, zmodyfikowano warunek zawarty w punkcie 9 decyzji RDOŚ w Rzeszowie. W zmodyfikowanym przez tutejszy organ warunku wyznaczono przedziały czasu, w których zabronione będzie przeprowadzanie kontrolowanego upustu gazu na odwiercie, tj. w porze

nocnej w godzinach od 22.00 do 6.00 (poniedziałek – sobota) oraz w dni ustawowo wolne od pracy.

Zarzuty ██████████ dotyczące możliwej emisji zanieczyszczeń pyłowych do powietrza, jak również możliwych negatywnych oddziaływań na klimat akustyczny należy zatem ocenić jako niesłuszne. Dodatkowo należy wskazać, że Skarżący na każdym etapie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Rzeszowie miał dostęp do dokumentacji, na podstawie której wydano decyzję z dnia 15 października 2021 r., lecz nie zgłaszał zarzutów co do treści KIP w zakresie możliwej emisji zanieczyszczeń pyłowych do powietrza, jak również możliwych negatywnych oddziaływań na klimat akustyczny. Skarżący w okresie prowadzenia postępowania przez RDOŚ w Rzeszowie mógł składać dowody potwierdzające zasadność prezentowanego przez niego stanowiska, zwłaszcza gdy zmierzałoby to do zakwestionowania treści dokumentu, jakim jest KIP i wynikających z niej uwarunkowań dotyczących zakresu negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Kwestionując treść KIP Skarżący powinien albo przedstawić kontrdokument, sporządzony przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę, albo wykazać się innymi wiarygodnymi dowodami, że ustalenia zawarte w KIP są błędne lub też oparte o niewłaściwe dane. ██████████ takich dokumentów nie przedłożył.

Ze względu na rodzaj planowanej inwestycji oraz jej lokalizację w odległości ponad 60 km od granic Polski, realizacja przedmiotowego zamierzenia nie będzie wiązała się z transgranicznym oddziaływaniem na środowisko.

Warunki zawarte w punktach 3 i 4 decyzji RDOŚ w Rzeszowie doprecyzowano poprzez wydłużenie terminów, w których nie należy przeprowadzać prac przygotowawczych oraz wycinki krzewów, tj. do 15 października. Zmiana ta spowodowana jest tym, że przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie miasta Rzeszowa, poza zwartymi drzewostanami oraz w pobliżu zabudowy, przez co nie można wykluczyć obecności gatunków ptaków, których lęgi mogą nastąpić po 31 sierpnia. Ponadto informacja o przeprowadzeniu prac w okresie od 16 października do końca lutego została również przedłożona przez Inwestora na stronie 7 uzupełnienia KIP z dnia 8 lutego 2021 r., znak: KIP/03/2021. Doprecyzowana została także informacja, od jakich zakazów należy uzyskać odstępstwa w razie konieczności przeprowadzenia prac w trakcie przedmiotowego okresu lęgowego.

Z kolei warunki zawarte w punkcie 6 decyzji RDOŚ w Rzeszowie zostały zmodyfikowane poprzez uszczegółowienie sposobu zabezpieczenia drzew i krzewów, co ułatwi wykonawcy ich ochronę. Organ II instancji w tym celu wprowadził m.in. podział na strefy SOD (strefę ochrony drzewa) i NSOD (nienaruszalną strefę ochrony drzewa) oraz określił sposób postępowania podczas wykonania wykopów w pobliżu drzew. Każda ingerencja w system korzeniowy może osłabić drzewo, a obcięcie korzeni szkieletowych oraz ingerencja w NSOD grozi zamarciem drzewa lub utratą jego stabilności w gruncie i byłaby równoznaczna z jego zniszczeniem.

Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie będzie się wiązała z powstawaniem oddziaływań o charakterze skumulowanym z przedsięwzięciami realizowanymi i zrealizowanymi, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Jak wykazano wyżej, przedmiotowe przedsięwzięcie przy zastosowaniu nałożonych w niniejszej decyzji warunków, wymagań i obowiązków nie będzie generować znaczących oddziaływań na środowisko. Jego skala jest niewielka, a teren realizacji nie charakteryzuje się szczególnymi wartościami przyrodniczymi.

Stan faktyczny sprawy, wynikający z charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania oraz przewidywanego oddziaływania na środowisko, nie daje podstaw do przyjęcia, że realizacja inwestycji będzie wiązała się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Z tego też względu, w opinii organu odwoławczego, brak jest podstaw do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Powyższe GDOŚ ustalił w oparciu o uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, których analiza została przedstawiona powyżej.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy ooś, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W decyzji tej, co wynika z art. 84 ust. 1a powyższej ustawy, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 przepis pierwszy Kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Uwarunkowania określone w punktach 1-9 decyzji RDOŚ w Rzeszowie z dnia 15 października 2021 r. nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 pkt 5 Kpa oraz art. 84 ust. 1a w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2 lit. b ustawy ooś, z tego też względu zostały one zmodyfikowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym.

Zgodnie natomiast z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie w tym zakresie.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podniesionych w odwołaniu, GDOŚ stwierdza, co następuje:

- 1) nietrafiony jest zarzut, że RDOŚ w Rzeszowie nie dokonał skutecznego zawiadomienia o prowadzonym postępowaniu społeczeństwa i stron postępowania. Z uwagi na okoliczność,

że liczba stron w przedmiotowym postępowaniu przekracza 10, RDOŚ w Rzeszowie powiadamiał strony o wszystkich podjętych czynnościach na podstawie art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś w formie publicznych obwieszczeń, umieszczanych na tablicach ogłoszeń i stronach Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz Urzędu Miasta Rzeszowa. Obwieszczenie RDOŚ w Rzeszowie z dnia:

- 17 lutego 2021 r., znak: WOOŚ.420.18.1.2021.BK.11, informujące strony o wszczęciu postępowania zostało upublicznione na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Rzeszowie oraz na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Rzeszowa w terminie od 22 lutego 2021 r. do 9 marca 2021 r.;
- 18 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ.420.18.1.2021.BK.72, informujące strony o zgromadzeniu całości materiału dowodowego w sprawie zostało upublicznione na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Rzeszowie w terminie od 23 sierpnia 2021 r. do 7 września 2021 r. oraz na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Rzeszowa w terminie od 16 września 2021 r. do 1 października 2021 r.;
- 15 października 2021 r., znak: WOOŚ.420.18.1.2021.BK.94, informujące strony o wydaniu decyzji w sprawie zostało upublicznione na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Rzeszowie w terminie od 20 października 2021 r. do 5 listopada 2021 r. oraz na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Rzeszowa w terminie od 19 października 2021 r. do 4 listopada 2021 r.

Ze zgromadzonych w aktach sprawy zawiadomień wynika, że zwyczajowo przyjętymi sposobami upubliczniania zawiadomień w Urzędzie Miasta Rzeszowa jest publikacja na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej.

W przedmiotowej sprawie RDOŚ w Rzeszowie nie miał konieczności zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu, bowiem udział społeczeństwa zapewniany jest w sytuacji, gdy przeprowadzana jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co wynika z art. 79 ustawy ooś. Organ I instancji był zobowiązany do zawiadomienia społeczeństwa jedynie o wydaniu decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Powyższe RDOŚ w Rzeszowie uczynił obwieszczeniem z dnia 15 października 2021 r., znak: WOOŚ.420.18.1.2021.BK.94Ś, czym wypełnił wymóg wynikający z art. 85 ust. 3 ustawy ooś;

- 2) nie znajduje uzasadnienia zarzut, że w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy ooś, lecz prawo geologiczne i górnicze. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana jest w oparciu o ustawę ooś, co wynika z art. 71 ustawy ooś, zaś obowiązujące przepisy nie przewidują odstępstw od powyższej kwestii, niezależnie od charakteru przedsięwzięcia;
- 3) odnosząc się do zarzutu pominięcia przez RDOŚ w Rzeszowie stanowiska Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Rzeszowie, należy wskazać, że zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem opinie organu Państwowej Inspekcji

Sanitarnej, o których mowa w art. 64 ust. 3 ustawy ooś, nie są wiążące dla organu właściwego do stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jak wskazuje się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym: [...] o ile organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii, o których mowa w art. 64 ust. 3 u.o.o.ś. to tymi opiniami nie jest związany, lecz do niego należy ostateczna ocena, w oparciu o te opinie oraz wskazane w art. 63 ust. 1 ww. ustawy kryteria selekcji, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też nie ma takiej konieczności (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 15 lipca 2021 r., sygn. akt II SA/Po 509/20). Organ odwoławczy wskazuje, że uzasadnienie decyzji RDOŚ w Rzeszowie z dnia 15 października 2021 r. nie wyczerpuje w pełni wymogów wynikających z art. 107 § 1 pkt 6 oraz § 3 Kpa, bowiem organ ten nie uzasadnił, dlaczego nie przychylił się do stanowiska Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Rzeszowie, który stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. GDOŚ rozpatrując sprawę w postępowaniu odwoławczym przeanalizował stanowisko Podkarpackiego Państwowego Inspektora Sanitarnego w kontekście konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Biorąc pod uwagę kryteria wynikające z art. 63 ust. 1 ustawy ooś, po przeanalizowaniu rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia, jego usytuowania i możliwego oddziaływania, stwierdzono, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie będzie konieczności przeprowadzenia ww. oceny. Mając zatem na uwadze, że podjęte zaskarżoną decyzją rozstrzygnięcie w zakresie stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest prawidłowe, nieznaczne braki w zakresie uzasadnienia decyzji przez organ I instancji nie stanowią naruszenia, które uzasadniałoby uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji oznacza bowiem w szczególności utrzymanie w mocy jej podstawowego, koniecznego elementu jakim jest rozstrzygnięcie; w rozstrzygnięciu zostaje wyrażona wola organu administracji załatwiającego sprawę. Zatem wadę braku pełnego uzasadnienia decyzji organu I instancji można konwalidować w postępowaniu odwoławczym, uzupełniając uzasadnienie w tym zakresie, bez potrzeby uchylania orzeczenia wyłącznie z powodu tej wady (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 2 grudnia 2010 r., sygn. akt: II SA/Op 432/10), co zostało przez GDOŚ uczynione we wcześniejszej części uzasadnienia niniejszej decyzji;

- 4) w kwestii odprowadzania wód opadowych i roztopowych do ziemi z terenu Kopalni Gazu Ziemnego Zalesie oraz nieprzedłożenia przez Inwestora operatu wodnoprawnego obejmującego ww. usługę wodną, GDOŚ wskazuje, że uzyskanie przez PGNiG S.A. przedmiotowej decyzji uprawnia Spółkę, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, do ubiegania się i uzyskania kolejnych decyzji w toku procesu inwestycyjnego, jak np. pozwolenia wodnoprawnego czy pozwolenia na budowę, o ile pozwolenia takie będą wymagane. Zatem konieczność przedłożenia przez Inwestora odrębnych opracowań,

takich jak np. operat wodnoprawny czy projekt budowlany, może wystąpić dopiero na etapie składania wniosków o udzielenie dalszych decyzji, dokumenty te nie stanowią jednak wymaganych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

- 5) w odniesieniu do zarzutu, że „organ administracyjny jak i inwestor używa różnych pojęć nieokreślonych i niewyjaśnionych”, należy wskazać, że kwestia ta była poruszana przez ██████████ w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. Inwestor w piśmie z dnia 30 lipca 2021 r. wyjaśnił zastosowane w dokumentacji skróty i zwroty. Kserokopia powyższego pisma, wraz z innymi dokumentami została przesłana Skarżącemu przy piśmie RDOŚ w Rzeszowie z dnia 13 września 2021 r., znak: WOOŚ.420.18.1.2021.BK.84. Zatem Skarżący w trakcie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Rzeszowie, jeszcze przed wydaniem decyzji powziął informację o stosowanych określeniach. Tym samym powyższy zarzut należy ocenić jako nietrafiony i niezasługujący na uwzględnienie;
- 6) na kopiach map ewidencyjnych, przedłożonych wraz z wnioskiem PGNiG S.A. z dnia 15 stycznia 2021 r. oraz pismem z dnia 27 maja 2022 r., brak jest opisanego ciek wodnego bez nazwy nr 1443044, co jednak nie dyskwalifikuje tych map w świetle przepisów Kpa i ustawy ooś. Co więcej, Inwestor nie może ponosić odpowiedzialności za sposób opracowania dokumentów uzyskanych z ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej. Ciek ten nie ma wyodrębnionej działki ewidencyjnej, co może oznaczać, że nie ma także ustalonej linii brzegu, jednakże jego skarpy zostały wyszczególnione na mapie za pomocną znaku umownego dla obiektu topograficznego o kodzie OTRK, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 lipca 2021 r. w sprawie bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (Dz. U. poz. 1385). Niezależnie od powyższego kwestia ta pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Na str. 11 KIP lokalizacja cieków bez nazwy, w tym ciek nr 1443044, została wskazana, a przejście planowanego gazociągu i metanociągu przez ten ciek było poddane ocenie zarówno przez GDOŚ, jak i RDOŚ w Rzeszowie, co znalazło odzwierciedlenie m.in. w punkcie 7 niniejszej decyzji;
- 7) odnosząc się do zarzutu niedokładnego wskazania lokalizacji planowanego przedsięwzięcia, należy podkreślić, że organ prowadzący postępowanie nie miał podstaw, aby wzywać Inwestora do doprecyzowania wniosku w kwestii lokalizacji przedsięwzięcia, bowiem informacje te zostały zawarte w dołączonej do wniosku KIP. Dokument ten, zgodnie z art. 62a ustawy ooś, powinien zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, m.in. dane o rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia (ust. 1 art. 62 ustawy ooś) oraz powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną (ust. 2 art. 62 ustawy ooś). Na podstawie zgromadzonych dokumentów można jednoznacznie wskazać lokalizację przedsięwzięcia i zasięg jego oddziaływania. W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana jest dla danej inwestycji w określonej lokalizacji, która musi

być ustalona na tyle szczegółowo, aby organ wydający jedną z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o oś, mógł stwierdzić zgodność decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z wnioskiem inwestora. Inwestor powinien zatem zawrzeć w KIP charakterystykę planowanego przedsięwzięcia, uwzględniającą między innymi informacje dotyczące skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, co zostało w przedmiotowej sprawie uczynione. W opinii GDOŚ do wskazania lokalizacji planowanego przedsięwzięcia wystarczające było wyszczególnienie w decyzji działek ewidencyjnych, na terenie których zlokalizowana jest inwestycja, co zostało wykonane przez RDOŚ w Rzeszowie. Przywołany przez Skarżącą wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 26 maja 2021 r., sygn. akt. II SA/Rz 61/21, wprawdzie odnosi się do wskazania w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lokalizacji przedsięwzięcia, natomiast dotyczy przedsięwzięcia realizowanego przy odmiennym stanie faktycznym i prawnym niż przedsięwzięcie pn. *Zagospodarowanie odwiertu Zalesie 7 - KGZ Zalesie*. Wyrok dotyczy bowiem sytuacji, w której części działek ewidencyjnych będących miejscem realizacji przedsięwzięcia były objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a pozostałe części tych działek już nie. W konsekwencji brak dokładnego wskazania lokalizacji przedsięwzięcia w granicach tych działek uniemożliwił ustalenie, czy przedsięwzięcie planowane jest na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a tym samym, czy lokalizacja przedsięwzięcia jest zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przedmiotowej sprawie brak jest jakichkolwiek okoliczności, które uzasadniałyby konieczność jeszcze dokładniejszego wskazania w decyzji lokalizacji planowanego przedsięwzięcia, okoliczności takich nie wskazała również Skarżąca;

- 8) zgodzić się należy z zarzutem, że RDOŚ w Rzeszowie błędnie przyjął, że planowana inwestycja będzie realizowana w oparciu o art. 38 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu. Wykaz inwestycji objętych tą ustawą i realizowanych przez PGNiG S.A., zawarty w pkt 1 art. 38 ww. ustawy, nie obejmuje przedmiotowego przedsięwzięcia. W opinii GDOŚ nie można go zakwalifikować jako inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu, o której mowa w art. 38 pkt 1 lit. d ww. ustawy, tj. jako budowę lub przebudowę instalacji służących do poprawy parametrów jakościowych paliw gazowych wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi. Inwestor bowiem jednoznacznie wskazuje, że poprawa parametrów wydobywanego gazu, tak aby spełniał on normy jakości (zgodnie z normą PN-C-04753 oraz PN-C-04752), jest konieczna w celu przekazania wydobywanego gazu do krajowej sieci gazowej. Natomiast celem przedsięwzięcia jest efektywniejsze wydobycie gazu ze złoża, co pozwoli na zwiększenie maksymalnego rocznego wydobycia gazu, a nie poprawa jego parametrów. Co więcej, z akt sprawy nie wynika, aby przedmiotowe przedsięwzięcie było powiązane z terminalem regazyfikacyjnym skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. Zatem RDOŚ w Rzeszowie niewłaściwie wywiódł swoją właściwość do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy o oś, nie miało to jednak istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej

sprawy. Należy bowiem zauważyć, że planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć polegających na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072, ze zm.), prowadzonych na podstawie koncesji, co oznacza, że pomimo błędnego uzasadnienia swojej właściwości w sprawie, właściwym do rozpatrzenia wniosku PGNiG S.A. z dnia 15 stycznia 2021 r., zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j ustawy ooś, jest RDOŚ w Rzeszowie;

- 9) zarzut dotyczący braku wyników badań składu wydobywanego płynu złożowego jest chybiony, bowiem wyniki te zostały przedłożone przez Inwestora jako załącznik do uzupełnienia KIP w dniu 29 maja 2021 r. Zgodnie ze wskazaniem Inwestora w ww. uzupełnieniu, dla wydobywanego medium naprzemiennie mają zastosowanie pojęcia „gaz ziemny” bądź „płyn złożowy”, zatem dokument „analiza chemiczna składu gazu”, znajdujący się w aktach sprawy, całkowicie przeczy twierdzeniu [REDAKCYJNE];
- 10) odnosząc się do zarzutu dotyczącego błędnego przyjęcia przez RDOŚ w Rzeszowie, że odwiert Zalesie-7 nadaje się do włączenia do eksploatacji, w sytuacji gdy nie był użytkowany i nie jest znany jego stan techniczny, wskazać należy, że przedmiotowe przedsięwzięcie polega m.in. na budowie technicznego wyposażenia odwiertu Zalesie-7, tak aby możliwe było jego eksploataowanie;
- 11) odnosząc się do zarzutu dotyczącego nieprzedłożenia przez Inwestora wyników badań gruntu w zakresie możliwości powstania uprzedniego zanieczyszczenia w obrębie odwiertu Zalesie-7, należy wskazać, że badania takie nie są niezbędne na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a obowiązek ich dołączenia lub uwzględnienia w KIP nie wynika z przepisów ustawy ooś. Wyniki badań gruntu, na które powołuje się Skarżąca, stanowią dodatkowe, rozszerzone informacje, mogące stanowić podstawę do sporządzenia planu remediacji dla danego terenu, stosownie do art. 1011 ustawy z dnia 29 października 2021 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, ze zm.), w przypadku konieczności usunięcia historycznego zanieczyszczenia powierzchni ziemi – kwestie te są przedmiotem odrębnych postępowań administracyjnych. Z kolei odnosząc się do braku przedłożenia przez Inwestora opisu planu rekultywacji w zakresie przedmiotowego przedsięwzięcia po zakończeniu eksploatacji kopalni, GDOŚ wskazuje, że Kopalnia Gazu Ziemnego Zalesie, jako zakład górniczy podlega przepisom prawa geologicznego i górniczego i prowadzona jest w oparciu o zatwierdzony przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Krośnie Plan Ruchu Zakładu Górniczego. Z informacji wskazanych w KIP wynika, że po zakończeniu eksploatacji kopalni prace likwidacyjne przeprowadzone zostaną zgodnie z harmonogramem, zatwierdzonym przez Okręgowy Urząd Górniczy, z kolei planowana rekultywacja kopalni opisana jest w Planie Ruchu Zakładu Górniczego;
- 12) zarzuty [REDAKCYJNE] sprowadzają się do kwestionowania dokonanej przez RDOŚ w Rzeszowie oceny zebranego materiału dowodowego i wyciągniętych z niej wniosków. Kwestionując treść KIP, Skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów, które jednoznacznie podważałyby ustalenia zawarte w dokumentach przedłożonych przez Inwestora. *Jeżeli więc strony postępowania - niezależnie od weryfikacji i ocen organów orzekających w*

sprawie - zmierzają do podważenia wiarygodności lub mocy dowodowej karty informacyjnej w zakresie podstawowych informacji o planowanym przedsięwzięciu, to ich obowiązkiem jest zaoszczędzenie odpowiednich dowodów, które zmierzają do podważenia konkretnych i istotnych elementów treściowych karty informacyjnej, o których mowa w art. 62a ust. 1 u.i.o.s. Nie można zatem uznać za skuteczne zarzutów strony skarżącej wobec ustaleń organów co do oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dokonanych na podstawie karty informacyjnej przedsięwzięcia, w sytuacji gdy strona ta nie zaoszczędzała żadnych konkretnych dowodów wskazujących na wadliwość tychże ustaleń i treści karty informacyjnej przedsięwzięcia (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia z dnia 14 lipca 2020 r., sygn. akt II OSK 875/20).

██████████ wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów zgromadzonych przez Prezydenta Miasta Rzeszowa, Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji oraz Miejski Zarząd Dróg, z decyzji i opinii dotyczących KGZ Zalesie wydanych przez Urzędy Górnicze, jak również z akt administracyjnych w sprawie zakończonej wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, sygn. akt. II SA/Rz 61/21, jednakże nie doprecyzował jakie konkretnie dowody i dokumenty ma na myśli, jak również tych dokumentów nie przedłożył. Ponadto Skarżący wniósł o powołanie biegłego w sprawie oraz o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej, celem wyjaśnienia istniejących wątpliwości i ustalenia stanu faktycznego, nie precyzując, o jakie wątpliwości chodzi i jakie okoliczności są niezbędne do ustalenia w przedmiotowej sprawie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że organ nie ma obowiązku poszukiwania dowodów, na które powołuje się strona. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 lipca 2015 r., sygn. akt: II GSK 1071/14, wskazał, że: *Z powołanych przepisów [art. 7 i art. 77 Kpa] nie można też wyprowadzać wniosku, że organy administracji zobowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony w sytuacji, gdy ona sama nie przejawia inicjatywy dowodowej. W przypadku bierności strony nie można oczekiwać, by organ był zobowiązany do dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko poczynionym przez niego ustaleniom. Zgodnie z art. 78 § 1 Kpa żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Skarżący natomiast nie wskazał, w jakim konkretnym celu powyższe dowody powinny być włączone do akt przedmiotowego postępowania, w jakich kwestiach i w jakim zakresie są one niezbędne dla ustalenia stanu faktycznego sprawy, jakie istotne okoliczności miałyby być ustalone w oparciu o ich treść, ani jaki wpływ miałyby informacje w nich zawarte na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy. Analogicznie informacji takich Skarżący nie przedstawił w odniesieniu do żądania powołania biegłego i przeprowadzenia rozprawy administracyjnej. Podkreślić należy, że: Kluczowe w postępowaniu wyjaśniającym toczącym się na podstawie Kpa jest przeprowadzenie nie każdego (jakiegokolwiek) dowodu, ale takiego, który dotyczy okoliczności istotnych w sprawie, mających wpływ na treść rozstrzygnięcia. Nie ilość zatem zebranych dowodów decyduje o prawidłowości przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, ale znaczenie dowodów dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 2015 r., sygn. akt VI SA/Wa 998/15). W opinii GDOŚ, przedłożona przez PGNiG S.A. dokumentacja, w tym KIP wraz z uzupełnieniami, spełnia wymogi wskazane w przepisach Kpa i ustawy ooś w stopniu*

umożliwiających rozstrzygnięcie niniejszej sprawy i wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. GDOŚ nie widzi zatem uzasadnienia dla przeprowadzenia dodatkowych dowodów, powoływania biegłego i przeprowadzenia rozprawy administracyjnej w prowadzonym postępowaniu.

Kierując się zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, KIP, zaskarżonej decyzji oraz wniesionych odwołań. Mając na uwadze, że w pierwszej kolejności należy podjąć wszelkie niezbędne kroki, aby rozpoznać sprawę merytorycznie i rozstrzygnąć ją co do istoty, GDOŚ w celu naprawienia uchybień popełnionych przez RDOŚ w Rzeszowie podjął się przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego w oparciu o art. 136 Kpa. Decyzja RDOŚ w Rzeszowie z 15 października 2021 r. w części obejmującej punkty 1-9 była niezgodna z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia, co uzasadniało jej uchylenie w tej części i merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Pozostała część decyzji jest w ocenie organu odwoławczego prawidłowa, co uzasadnia pozostawienie tej części decyzji bez zmian.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, ze zm.), dalej Ppsa, służy skarga wnoszona na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 Ppsa w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Wnoszący skargę, co wynika z art. 239 Ppsa, może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 Ppsa, może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcy Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Małgorzata Kajs

Otrzymują:

1. [REDACTED] – pełnomocnik Spółki Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A, Projektowanie GAZ-NAFT [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 Kpa w związku z art. z art. 74 ust. 3 ustawy ooś

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów